Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 91 402 van 12 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 december 2011 het Rijk binnen en diende op 6 december 2011 een asielaanvraag in. Op 23 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Harichour VDC (Village Development Committee) (district Baglung) en bezit u de Nepalese nationaliteit. Uw vader vertrok 21 jaar geleden naar India en kwam nooit meer terug naar zijn gezin. Reeds van toen u kind was werd uw moeder door de bewoners van jullie wijk in de VDC beschuldigd van hekserij. Volgens de dorpelingen bracht ze tegenspoed en voor alle tegenslagen werd zij als schuldige gezien. Twee en half jaar voor de gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek uit Nepal, begon uw moeder mentale problemen te krijgen. Op 20/3/2068 (4 juli 2011) stierf een kind in jullie dorp. Uw moeder werd als schuldige beschouwd. Terwijl u de dag nadien een sollicitatiegesprek had in een school, werd uw moeder in jullie woning door de dorpelingen onmenselijk behandeld. Ze lieten haar uitwerpselen eten. U trof haar aan in een schrijnende toestand. Op 4/4/2068 (20 juli 2011) vernietigden de dorpelingen onder leiding van twee invloedrijke personen, Chitra Bahar en Om Bahadur genaamd, jullie gewassen door buffels op jullie land los te laten. Toen u op weg was naar de lokale politie van uw VDC, ontmoette u twee machtige personen die u vertelden dat ze een oplossing zouden vinden in het dorp voor jullie probleem. De politie wilde u echter niet helpen met uw problemen. Ze vertelden u dat u dit met de dorpelingen zelf diende te regelen en ze weigerden uw klacht te registreren. De machtige personen in uw dorp zochten echter niet naar een oplossing. Op de 6de of 7de dag van de vierde maand 2068 (22 of 23 juli 2011) werd jullie huis in brand gestoken. U kon het vuur blussen samen met vijf jongeren en uiteindelijk vernielde de brand één kamer. Op 7/4/2068 (23 juli 2011) verdween uw moeder. Ze was volledig psychisch gestoord door deze incidenten. U vond op 10 of 11/04/2068 (26 of 27 juli 2011) een dreigbrief bij u thuis waarin u werd bedreigd met de dood indien u het dorp niet zou verlaten. Op 13/04/2068 (29 juli 2011) verliet u uw woning in Baglung. U ging naar Chitwan waar u kort verbleef bij een vriend. U ging op zoek naar uw moeder in Gulmi (district in Nepal) waar een familielid van haar woonde en op 14/4/2068 (30 juli 2011) trof u haar aan op straat. Tijdens deze laatste ontmoeting met uw moeder herkende ze u niet meer en was ze bang om vermoord te worden. Omwille van de uitzichtloze mentale toestand van uw moeder en uw gebrek aan middelen om medische hulp voor haar te financieren, besloot u om te vertrekken uit uw land van herkomst. U vertrok op 15/4/2068 (31 juli 2011) uit Nepal richting India. U verbleef ongeveer vier maanden bij een oom in Paharganj (New Delhi). U werkte er in een restaurant. Daar ontmoette u een smokkelaar die u naar Groot-Brittannië wilde brengen, gezien u een oom had die er woonde. Uw oom in Groot-Brittannië zorgde voor de financiële middelen om India te verlaten. Uiteindelijk verliet u India per vliegtuig richting Duitsland met een vals paspoort. Vervolgens reisde u naar België. Op een bepaald moment verdween de smokkelaar en daarom strandde u in België waar u vervolgens op 6 december 2011 asiel aanvroeg.

B. Motivering

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een (ver)vals(t) blauw Indisch paspoort van Delhi naar Brussel gereisd te zijn (CGVS, p. 12). U kon echter slechts zeer beperkte informatie geven over de identiteit in het paspoort waarmee u reisde. Zo kende u de geboortedatum en geboorteplaats niet van de valse identiteit vermeld in dit paspoort. U had evenmin enige informatie over het visum in het paspoort. U bleek niet op de hoogte welk soort visum in het paspoort was afgegeven. De smokkelaar zou u immers nooit iets over de gegevens in dit paspoort verteld hebben (CGVS, pp. 12-13). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Indien u India werkelijk met een vals reispaspoort zou hebben verlaten, kan worden verondersteld dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in dit document. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting niet-EU onderdanen aan een grondige controle te onderwerpen. Uw verklaringen met betrekking tot uw binnenkomst op het Schengengrondgebied zijn dus niet aannemelijk. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers) (CGVS, p. 13). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw reisweg na te gaan.

Uw geloofwaardigheid komt nog meer in het gedrang door enkele tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de chronologie van de door u aangehaalde incidenten die hebben geleid tot uw vertrek uit Nepal. Zo verklaarde u aanvankelijk dat het tweede incident – de brand in jullie woning (CGVS, p. 17) – waarvoor u naar de politie ging, plaatsvond op 8/04/2068 (24 juli 2011) en dat uw

moeder diezelfde dag wegliep uit jullie woning. U ging haar vervolgens zoeken in Gulmi omdat daar een familielid van haar woonde en volgens uw verklaringen hebt u haar voor het laatst gezien op 9/04/2068 (25 juli 2011) (CGVS, pp. 3-5). Nadien wijzigde u uw verklaringen door te zeggen dat u op 13/04/2068 (29 juli 2011) zelf uw woning verliet in Baglung richting Chitwan en vervolgens op 14/04/2068 (30 juli 2011) uw moeder zag in Gulmi waarna u besloot te vertrekken op 15/04/2068 (31 juli 2011) (CGVS, pp. 8-9). Verder in uw verklaringen kon u bovendien niet meer de exacte datum noemen waarop de brand in uw woning plaatsgreep en situeerde u de brand twee à drie dagen na 4/4/2068 (20 juli 2011), in casu de dag waarop jullie gewassen werden vernield door buffels. Uw moeder zou volgens deze verklaringen de dag na de brand in uw woning zijn verdwenen, namelijk op 7/04/2068 (23 juli 2011) (CGVS, p. 17). Omwille van bovenstaande onduidelijkheden in het verloop van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Nepal, kunnen tevens uw verklaringen met betrekking tot het feit dat u uw identiteitsdocument (staatsburgerschapskaart) in uw woning achterliet in vraag worden gesteld. Gevraagd naar de reden waarom u dergelijk belangrijk document niet meenam naar India, verklaarde u dat u geen tijd had om aan uw documenten te denken omdat uw leven in gevaar was (CGVS, p. 15). Daarna stelde u echter dat u toen u uw huis verliet nog niet wist dat u het land zou verlaten en dat u pas toen u uw moeder voor het laatst zag, besloot om Nepal te ontvluchten en niet meer naar huis terug te keren (CGVS, p. 21). Indien u uw moeder weliswaar volgens uw eerste verklaringen op 9/04/2068 (25 juli 2011) het laatst zou gezien hebben, dan is bovenstaande uitleg allerminst afdoende om uw gebrek aan identiteitsdocumenten te verantwoorden. Hierbij dient nog te worden toegevoegd dat het merkwaardig is dat u aan uw oom in India zou hebben gevraagd om bewijzen te halen bij de politie over uw zaak (CGVS, p. 5), aangezien u nadien verklaarde dat de politie nooit ofte nimmer een dossier over uw klachten heeft opgemaakt en u nooit enige hulp heeft geboden (CGVS, p. 5 en p. 7).
Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen als zoon van iemand die werd beschuldigd van hekserij het lokale niveau niet overschrijden. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat uw moeder in andere wijken van jullie VDC aan de slag kon als seizoenarbeidster (CGVS, p. 20). Bovendien stelde u dat u gedurende vier jaar (van 2062 tot 2066) in Chitwan hebt gewoond en er nooit problemen hebt gekend (CGVS, p. 3). Ten tijde van uw vertrek leefde uw moeder overigens nog steeds in Nepal (CGVS, pp. 3-4). Uw verklaring dat u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen omdat u geen familie meer hebt in Nepal en omwille van de mentale gevolgen, onder meer de subjectieve vrees om zoals uw moeder de controle te verliezen, naar aanleiding van de gebeurtenissen in uw land van herkomst (CGVS, p. 20 en p. 22), zijn geenszins afdoende als zijnde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming. In het licht van bovenstaande paragrafen kan er worden besloten dat er geen redenen zijn om een veilig intern vluchtalternatief voor u a priori uit te sluiten.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in de loop van zijn asielprocedure echter geen enkel document heeft neergelegd. Aldus staaft hij noch zijn identiteit, noch zijn reisweg, noch zijn asielmotieven. Verzoekers blote beweringen dat hij wel over documenten beschikte maar dat "*ik was aan het proberen om mijn eigen leven te redden, dus ik had geen tijd om aan de documenten te denken"* en dat hij vanuit Nepal ook geen documenten kan laten opsturen omdat "*Niemand in mijn dorp is er om mij te helpe*n" (gehoorverslag CGVS, p.15), kunnen geenszins volstaan om het niet adstueren van de asielaanvraag te vergoelijken.

3.3. Dat verzoeker geen stavingsstukken neerlegt, klemt temeer nu zijn verklaringen dat zijn moeder door buurtbewoners beschuldigd werd van hekserij en het hele gezin hierdoor werd belaagd, evenmin kunnen overtuigen, zelfs over de gehele lijn ongeloofwaardig voorkomen.

3.4. Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden reisweg. Verzoeker voert aan dat hij "*nooit eerder een internationale vliegtuigreis heeft gemaakt*" en "*vertrouwde volledig op de smokkelaar en kan niet gehouden worden voor de manier waarop die tewerk is gegaan; dat er risico's verbonden zijn aan het smokkelen, weet die smokkelaar ook maar anderzijds is het geven van informatie aan de betrokken "gesmokkelde" ook een enorm risico op zich voor de smokkelaar; dit standpunt wordt nooit ingenomen door verwerende partij maar het is evenzeer gevaarlijk; het hangt er dus maar van af hoe men het bekijkt en feit is dat het inderdaad een risicovolle activiteit is... Het feit dat verzoeker dus onwetend is, kan in deze context niet weerhouden worden als een element dat de nota bene de geloofwaardigheid van zijn vertrek uit Nepal en van zijn asielrelaas in ernstige mate ondermijnt...".*

3.4.1. Echter, uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat *Indira Gandhi Airport* één van de belangrijkste internationale luchthavens is met specifiek getrainde diensten voor het opsporen van vervalsingen, en waar meerdere doorgedreven emigratiechecks plaatsvinden. Ook op het *Charles de Gaulle Int Airport* te Parijs wordt "*elke persoon die er de Schengen ruimte binnenkomt ter plaatse aan de PAF-politiepost individueel gecontroleerd (paspoort, ID, visum)"* en "*Op deze regel zijn geen uitzonderingen"*. De Raad acht het dan ook ongeloofwaardig dat verzoeker als Nepalese burger met een vervalst Nepalees paspoort een intercontinentale vlucht kon nemen van India naar Parijs zonder grondig te worden gecontroleerd, aangezien hij verklaarde dat hij zelfs zonder een grondige kennis te hebben van de identiteitsgegevens die in het vals paspoort werden vermeld, de controles aan de douane kon passeren (gehoorverslag CGVS, p.11-14) nu dit zou getuigen van grove nalatigheid bij verschillende diensten in beide luchthavens. De Raad kan verzoeker evenmin volgen waar hij argumenteert dat de smokkelaar het "risico" niet wou nemen om hem te informeren over de identiteitsgegevens van het paspoort en het visum waarmee hij reisde. Immers uit de aard van zijn handel zal een smokkelaar alle mogelijke maatregelen nemen om te vermijden dat de asielzoeker en hijzelf op de internationale vluchten ontmaskerd worden tijdens de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles in het kader van de strijd tegen het internationale terrorisme en de illegale migratie. Minstens mag verwacht worden dat hij verzoeker dan ook uitvoerig zou hebben geïnformeerd inzake hoe de grenscontroles te passeren. Verzoekers betoog in het verzoekschrift kan dan ook bezwaarlijk volstaan om de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden reisweg te weerleggen. Derhalve blijft dit motief onverminderd overeind.

3.5. De commissaris-generaal verwijt verzoeker dat zijn verklaringen inzake het asielrelaas chronologisch incoherent waren.

Verzoeker betwist tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd en meent dat "*de verschillende incidenten worden op een duidelijke en chronologische manier opgesomd, te beginnen met het overlijden van het kindje van de buren op 20/3/2068, de mishandeling van de moeder de dag erna, het vernielen van de gewassen op 4/4/2068 en de brand op 7 of 8/4/2068, de dreigbrief op 10 of 11/4/2068, waarbij verzoeker nav het vernielen van de gewassen een eerste keer naar de politie stapte, die echter niets kan/wilde doen; op 31/4/2011 verliet hij zijn woning om naar Chitwan te gaan; op dat ogenblik had hij nog niet besloten om het land te verlaten, maar die beslissing nam hij pas toen hij zijn moeder had teruggezien en begrepen had dat hij niets meer voor haar kon doen, en minstens zichzelf moest zien te redden."* Evenwel erkent verzoeker dat "*bij momenten was verzoeker inderdaad even de draad kwijt"* en geeft als reden hiervoor dat hij *" is uiteraard erg getroffen door de gebeurtenissen die hemzelf en zijn moeder hebben getroffen, in het bijzonder ook het feit dat zijn moeder dermate onmenselijk werd/wordt behandeld; deze gemoedstoestand speelde uiteraard een rol bij het uiteenzetten van de gebeurtenissen*.".

3.5.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen zoals weergegeven in de bestreden beslissing, grondslag vinden in het administratief dossier. Het louter herhalen van één versie van deze tegenstrijdige verklaringen kan dan ook bezwaarlijk volstaan om deze te weerleggen. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker "getroffen" was door de gebeurtenissen, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Integendeel, de ingrijpende aard van de gebeurtenissen, die bovendien een determinerende invloed hadden op verzoekers verdere leven, laat net toe te verwachten dat ze in verzoekers geheugen gegrift zouden zijn, en verzoeker deze dan ook nauwgezet kan weergeven. Verzoeker biedt aldus dan ook geenszins een aannemelijke verklaring voor zijn incoherente verklaringen. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.6. Tenslotte dient te worden vastgesteld dat, daargelaten de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen met buurtbewoners die ontaarden in incidenten, nood zou hebben aan internationale bescherming. Immers van een kandidaat-vluchteling kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij alvorens zijn land van herkomst te ontvluchten, eerst alle vormen van nationale bescherming waarop hij aanspraak kan maken, uitput. Verzoeker verklaarde dat hij twee keer tevergeefs naar de politie stapte doch deze telkens weigerden om hem te helpen en zelfs zijn aangifte niet wilden registreren (gehoorverslag CGVS, 5-7). Aldus voert verzoeker wederom slechts blote beweringen aan die niet worden gestaafd, noch geobjectiveerd. Evenmin toont verzoeker dat hij zich niet blijvend kon vestigen op die plaatsen in Nepal waar hij nooit problemen ondervond (zie Chitwan gehoorverslag CGVS, p.3), hij zowel ter verhoor (gehoorverslag CGVS, p.20) als in het verzoekschrift bevestigt dat zijn "*moeder kon inderdaad als seizoenarbeidster aan de slag in andere wijken*" en hij voorts niet verder komt dan het wijzen op "enorme financiële problemen" die echter geen nexus hebben met het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker maakt aldus geenszins aannemelijk dat hij in aanmerking zou komen voor internationale bescherming.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

5. Verzoeker vraagt *"minstens te stellen dat zijn problemen aanleiding geven tot toekenning van de subsidiaire beschermingstatus".*

5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde

elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN K. DECLERCK